

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 56. Scotorum jurata Anglicani ritus detestatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

partes in propria causa non sibi arrogarent, donec via juris hoc negotium fuerit decisum. Sæc. XVII.
A. C. 1637.

§. LVI.

Scotorum jurata Anglicani ritus detestatio.

Ad hosce Puritanorum libellos Carolus I. Angliæ Rex respondere, haud consultum censebat, seditionis Authores omni legum severitate plectere, destinatum habens: Instigabat quoque Regem Laudus Cantuariensis Archiepiscopus, qui suæ pariter auctoritatis contemptum acerrime indignatus, tanquam in perduelles animadvertendum, & Puritanorum pertinaciam armis expugnandam censuit: Aliorum tamen suavis Rex ad Scotos has dedit literas: *Edinensi tumultu haud immerito offensus, ad vestras querelas responsum, quale a justo & Religioso Rege expectari posset, dare intempestivum censei: interea palam verbis declaro, quod Papismi superstitiones abhorream, ac sedulo intentus sum, ne in ullam Provinciam ritus invehatur, qui ad VERÆ RELIGIONIS HUCUSQUE in Scotia ACCEPTATÆ augmentum non tenderet, aut REGNI LEGIBUS adversaretur.* Hac declaratione Rex Scotos placatum iri sperabat, hi vero verba

*Thoiras l. c.
Abrege
chron. Siecl.
XVII.
pag. 446.
Pufendorff
Hist. de
Bretagn.
tom. 4. l. 4.
cap. 1.*

Sæc. XVII. verba Regis pro sua in eum diffidentia
 A. C. 1637. in finistram partem vertentes, sibi per-
 suaasum habebant, quod Rex per *veram*
Religionem hucusque stabilitam non nisi
 Anglicanam in Hierarchia & Episcopali
 Ordine fundatam, & per *Regni leges*
 duntaxat decreta a suo Patre promul-
 gata intellexerit: Quocirca de mutan-
 do Regis proposito, aut concedenda
 rebellionis venia desperantes Puritani,
 detestanda concepere consilia, quibus
 se adversus æquam Regis indignatio-
 nem præmunirent, simulque a nova
 Liturgia exonerare possent: Haud la-
 tebant Regem perversa eorum mol-
 mina, maluit tamen populi sui ob-
 equium paterna mansuetudine ac indul-
 gentia redimere, quam vindictæ studio
 subditorum cruorem profundere: ea-
 propter ad Senatum suum denuo literas
 transmisit in præcipuis Regni Urbibus
 promulgandas, quibus Rex quidem
 temeritatem, qua sine venia conven-
 tum agentes huic libello subscripsissent,
 seditiosis exprobat, delicti tamen
 veniam concessit, ea lege, ut in suis
 ædibus, prout fideles subditos decet,
 quiete se continerent, nullos ejusmodi
 cœtus deinceps agerent, nec sine ob-
 tenta licentia Strivelingam, quo Sena-
 tus Curia fuerat translata, contende-
 rent: Hac tamen Regis indulgentia
 sedi-

Seditiosi Scoti intentatam sui oppressio- Sæc. XVII.
 nem occultari credentes, consilia, quæ A. C. 1637.
 dudum animo volutabant, exequi sta-
 tuunt: Altera igitur die Humeus &
 Lindleyus Comites cum iugenti Nobi-
 liam ac populi turba, in superhabito
 Regis mandato, Strivelingæ conve-
 niunt, atque in publico foro solemnem
 protestationem contra Regis decretum
 assigunt, eamque Lilingtovixæ & Edini
 promulgari curant, quin eos Senatus
 præsentia & auctoritas a temerario
 ausu abstereret. Hujus vero protesta-
 tionis, ut vocabant, summa hæc erat:
 „Postquam sæpius contra Liturgiam,
 „Canones, & Episcopos porrectis sup-
 „plicibus libellis questi sumus, nulla
 „autem nostræ supplicationis ratio a
 „Senatu fuit habita, nunc palam de-
 „clarare cogimur, quod I. coram ipso
 „Rege nostras querelas deferre, jura-
 „que apud competentes Judices profe-
 „qui intendamus. II. Recusamus au-
 „tem Episcoporum sententias, donec
 „se a criminibus imputatis purgaverint.
 „III. Nullam pœnam nequidem Eccle-
 „siasticam subibimus ex eo, quod Epi-
 „scoporum sententiis, ritibus, Canoni-
 „bus, ceterisque innovationibus aquie-
 „scere recusamus. IV. Denique de-
 „claramus, non nobis, sed Senatui, qui
 „nostris precibus deferre renuit, mala
 „sedi-

Hist. Eccles. Tom. LX. N „exin

Sæc. XVII. „exin oritura fore imputanda; nos enim
 A. C. 1637. „nonnisi veram Religionem in Regno

„tueri, & Regis honorem defendere
 „intendimus. „ Nimirum apud Secta-
 rios usitatus omnis rebellionis obten-
 tus est Religio & conscientiæ libertas.
 Sub idem tempus ex Suecorum castris
 in Scotiam venerat Alexander Les-
 læus, qui Bannerio subesse recusans,
 meliores fortunæ vices in patria expe-
 ctabat. Hic comperto Scotorum tu-
 multu sese conjurationi ducem præbuit,
 ac Nobiles in Regem concitavit, egre-
 gie aditipulantibus Puritanis Prædican-
 tibus. Horum suasu conjurati, qua-
 tuor erigunt tribunalia, ex quorum
 sententia cæptum perficeretur nego-
 tium. Præprimis autem communi om-
 nium suffragio concipitur fidei confes-
 sio novæ Liturgiæ recta opposita,
 necnon mutua erigitur conventio
 seu *jurata rituum Ecclesiæ Scotiæ de-*
fensio, qua sese interposita juramenti
 Religione unaomnes obstrinxere, quod
 Religionem suam contra ipsum etiam
 Regem defendere, omnesque novos
 ritus Papismo nimium affines & Epi-
 scoporum Regimen rejicere velint. Pro-
 mulgata hac conventionem mox velut
 classico in unum agmen adversus Regem
 convenere omnes Scoti, Anglico Re-
 gimini infensi, ac sectæ suæ studiosi, id
 est,

Convenant.

os enim
 Regno
 fendere
 Secta
 obten-
 libertas
 in castris
 r Les-
 culans,
 a expe-
 um tu-
 rabunt,
 egre-
 edican-
 qua-
 uorum
 nego-
 ni om-
 confel-
 polita,
 ventio
 tia de-
 menti
 quod
 etiam
 vos
 z Epi-
 Pro-
 velut
 legem
 o Re-
 ssi, id
 est,

est, univ^{er}sum pene Regnum: Sub-^{Sæc. XVII.}
 scripserant eidem Nobiles & plebæi, A. C. 1637.
 exceptis solis Catholicis, paucis Epi-
 scopis, & Magistratibus, necnon qui-
 busdam Prædicantibus Ecclesiastica
 dignitate a Rege insignitis. Inde au-
 tem factum, quod Rex, Senatus, Ju-
 dices & Episcopi uno ferme momento,
 omni potestate omniq^{ue} auctoritate spo-
 liati essent: nulla amplius valebat lex,
 sola hæc conventio apud Nobiles ple-
 bemque vim legis obtinuit: nulla habe-
 batur Regis Reverentia, omnis exula-
 bat fidelitas, unde haud mirum, quod
 omnes conatus, quos Rex postea ad
 extinguendum hoc incendium adhi-
 buit, in irritum ceciderint: id tamen
 oppido mirum est, quod in tam vasto
 Regno tot homines in unum conspira-
 rint, & sub falso tuendæ libertatis, ac
 purioris Evangelii obtentu divinas &
 humanas, ipsasque S. Evangelii leges
 proculcare, legitimo Regi obsequium
 & diadema auferre, seque Regis fra-
 trumque suorum sanguine inebriare ma-
 luerint, quam nova, nequidem doctri-
 næ sed duntaxat disciplinæ Ecclesia-
 sticæ capita acceptare. Cæ i, atque
 ad omnia mala proclives sunt, quos
 non veritatis amor, sed Religionis op-
 positæ odium in sectæ suæ insanissimo
 detinet.

N 2

§. LVII.